

частьтъ когато Мацко ся смѣкваше въ скривалищныйтъ входъ той го съгледва и го подиря. А отъ любопытство подоструванъ и като бѣсенъ отъ ядъ рѣшава ся да си отмъсти, ако бы ще и съ прѣмеждіе на живота си.

И тъй ся намѣри испрѣдъ г. Т. Трипани и го слѣти тази горчива сѣтнина, да издѣхни въ дълбинытъ на едно скривалище, когато жена му сѣдѣше та ся караше долу съ Мastro—Петрака.

— Ама, какво бѣ това нѣщо? Ама каква бѣ тази работа, прѣзъ онѣзи вечеръ дѣто мя затворихте тука сама жена, вы злодѣйци, крадци, бесчестны хора! — Кыра сбирай си устата . . . жхъ, почтени лица че ще имъ ся докачи чистота! — Сякамъ че ще ся распалихъ, ще пламнѣхъ, и ако мя прихване ядѣтъ и проклетіята на гнѣвътъ, тогазы не ся смѣсямъ. . . Дѣ е онзи чапкъннийъ що ми изигра онѣзи игрѣ? — Кой? каква игра? — Правишь ся пакъ и на гламавъ а? — Ази ли? и каква потреба имамъ отъ тебе, кошнице! Сега ще го исповѣдатъ мѣжа ти горѣ, да видимъ какво търси той тука. — Той си има работѣ, ты ще видишь, сбирай си устата. . .

Мацко ся опрости съ къщѣтъ, въ който до вчера сматряше себе си като остановенъ, и безъ да даде ни най-малко внимание на това що го питаше жената на Али Муштафа, или да подума нѣщо на пріятелѣтъ си слугы, остави задъ себе си портытъ на къщѣтъ, хванѣ пакътъ прѣзъ улицытъ на Галатѣ, и все носеше съ себе си парытъ що бѣ взелъ, както и доказателството което го правяше главенъ наслѣдникъ на Трипани. Отнай-напрѣдъ вѣрвеше безъ да знае на кѣдѣ отива; слѣдъ толкозы потресенія не можаше да сглоби и-дентъ си и вѣрвѣше тъй машинално. Умътъ му приличаше на вѣлицѣ. Но най послѣ хладныйтъ вѣтрецъ, който духаше по него вѣрме, направи го да ся окопыти; бѣше на Каракой. Отъ много вѣрме не бѣше ходилъ на Каджкой